

vicsos mederfenék következett, beágyazódott uszadék fákkal. A víz mélysége helyenként elérte a 3 m-t.

A Fekete-árok alsó torkolatától 100 m-re lefelé, a part egy jellegzetes kiszögellése felett mintegy 30 m-rel, a parttól 15 m távolságban egy bődönhajó 3,5 m hosszú, 0,7 m széles töredékét találtuk. A maradvány mintegy 45°-os szöveget zár be a parttal és a meder felőli oldalával egy kis üledékhátra támaszkodott.

A maradvány egy nagyobb hajó oldal- és részben aljtöredékének tűnik. A belső oldal ki volt téve a víz pusztításának, ezért itt párhuzamos rovátkák figyelhetők meg, ezek feltételezhetően a puha nyári évgyűrűk eróziójával jöttek létre. A fal vastagsága a part felőli oldalon 12 cm (ez a fenék része lehetett), a meder felőli oldalon, pedig 7 cm (ez az oldalfal lehetett). A töredék kerek, vagy körte keresztmetszetű lehetett. Megmunkálási nyomot (szeget, tömörítést, csapolást) nem tudunk megfigyelni, az egyetlen nyom, mely emberi beavatkozásra utalhat, egy félkör alakú nyílás a meder felőli oldal peremén. A maradványokat eredeti helyükön hagytuk, két ca. 10 kg-os kővel rögzítettük.

Megvizsgáltuk a jobb part felőli zátonyt is. Megállapíthattuk, hogy a víz mélysége csupán 1,5–2 m, a sodrás erős, a látótávolság viszont elérte a 70–100 cm-t. Az apró kavicsos, foltokban homokos aljzaton számos uszadék fát találtunk beágyazva.

Munkatársak: Kurucz Attila, Kunert Miklós (Győri Búvár SE).

TÓTH JÁNOS ATTILA

29. Bába, Öreghegy

(Tolna megye) B, LT

2005. március 23-án terepbejárást végeztünk az Öreghegyen. A helybeliek így nevezik nemcsak azt a dombot, amelyet – földvárként – felmértünk, hanem a többi – a falutól a Dunáig, ill. egy igen nagy horhosig húzódó – dombot is. Ma már nem dönthető el egyértelműen, hogy a levágások, teraszok közül melyik őskori, melyik újkori. A löszfalak állandóan szakadnak a kultúrrétegekkel együtt, így a dombok alakja és a teraszok is folyamatosan változnak. Véleményem szerint aligha lehetett az Öreghegyen az összes domb földvár, hiszen közöttük igen mély, természetes eredetű szakadékok, horhosok találhatók.

A felszínen bronzkori és kelta leleteket gyűjtöttünk.

MIKLÓS ZSUZSA – SÜMEGI JÓZSEF

30. Becsehely, Alsóerdő-dűlő II.

(Zala megye) U

2005. április 29-én a becsehelyi csomópont területén levő A jelzésű kapcsolódó út 0+900-as kilométerénél régészeti szakfelügyelet során objektumokat észleltünk. A ledózerolt felszínen 5 sötétszürke folt jelentkezett. A helyszíntől mintegy 250 méterre nyugatra 2003-ban már végeztünk leletmentést (73. sz. lh.), a középső neolitikus (DVK keszthelyi csoport), középső

réz kori (Balaton-Lasinja kultúra) és Árpád-kori objektumokat tártunk fel.

A leletmentést 2005. augusztus 26–31. között végeztük, amely során 55 m² területen 5 objektumot bontottunk ki. A belőlük előkerült leletek a középső neolitikus DVK keszthelyi csoportjához köthetők. A jellegzetes kerámiaanyag mellett, néhány pattinték is napvilágra került itt. Feltehetőleg ez a tereprészlet a korábban feltárt telephez tartozhatott. A lelőhely a Becsehely I. (75. sz. Bükkaljai-dűlő) és a Becsehely II. (71. sz. Homokos) lelőhelyek között fekszik. A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum gyűjteményébe került.

Munkatárs: Korcsmáros Attila technikus.

TOKAI ZITA MÁRIA

31. Becsehely-Pola, római katolikus templom

(Zala megye) Á, Kk

A 2005. július 20–22. között végzett próbafeltárás célja a római katolikus templom É-i oldalán egy hajdani sekrestye alapjainak felderítése volt.

Az Árpád-korban épült templom északi falától 70–136 cm távolságban húztunk egy megközelítőleg K–Ny irányú, 150×800 cm-es kutatóárkot. A templom körüli temetőt a betöltésben jelentkező kisszámú embercsont és a koporsószőgek jelezték. Csekély mennyiségű késő középkori kerámiatöredék is napvilágra került itt. A kutatóárok keleti végében, különböző magasságban kevés homokkőtöredék jelentkezett, de ezek nem alkottak összefüggő falat.

Közvetlenül a szelvény ÉNy-i falánál egy jó megtartású felnőtt csontvázát, a szelvény DNy-i szélénél egy rossz megtartású gyermeksírt találtunk. Mindkettő melléklet nélküli volt.

A középkorban tehát nem tartozott a templomhoz sekrestye, a templom körül pedig kiterjedt temetővel számolhatunk.

A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum gyűjteményébe került.

Munkatársak: Tokai Zita Mária régész és Korcsmáros Attila technikus.

VÁNDOR LÁSZLÓ

32. Bedegkér, Kosztyelék (Templom-dűlő, Szentegyházi-dűlő)

(Somogy megye) Kö

A középkori Remete falu templomának – amelyet a 14. sz. elején Kányai Fülöp alapított – emlékét a bedegkéri határ É-i szegletében fekvő Kosztyelék vagy Templom-dűlő (Szentegyházi-dűlő) őrzi. 2005. március 18-i terepbejárásomkor a Bedegkérrel Kányára vezető út kanyarjától D-re kb. 500 m-re, közvetlenül az út mentén É–D irányban húzódó dombvonulat déli platóján, kb. 30×25 m-es felületen apró középkori téglatöredéket és embercsontot találtam. A falu innen É felé kb. 300 m hosszan húzódik.

K. NÉMETH ANDRÁS